

Hani, nebuď jak malinká

Hana Zagorová

Pár nahých dnů, větrná pláž k spáleným zádům
to náleží k pobřeží i s ním.
Pár nahých dnů, čas, co byl náš podléhá řádům.
Konečný, netečný je, vím.

Říkám si Hani, Hani,
patří k tvému létu,
zmizí s bronzem z myšlení.
Zas jantar slíbí všem blondýnám.
Změní se Hani, Hani,
v pouhou siluetu,
nové dívky odmění.
Hani, nebuď jak malinká.

Já odjíždím a v dlani mám kamínek s dírkou.
Hrad pískový hotový je, vím.
Já odjíždím. Že se teď zdám jako spadlé pírkó
loučení nezmění, co s tím.

Říkám si Hani, Hani,
patří k tvému létu,
zmizí s bronzem z myšlení.
Zas jantar slíbí všem blondýnám.
Změní se Hani, Hani,
v pouhou siluetu,
nové dívky odmění.
Hani, nebuď jak malinká.

Říkám si Hani, Hani,
patří k tvému létu,
zmizí s bronzem z myšlení.
Zas jantar slíbí všem blondýnám.
Změní se Hani, Hani,
v pouhou siluetu,
nové dívky odmění.
Hani, ach.